

A ZEN KVAN UM ISKOLÁJÁNAK MAGAZINJA

tükör **Zen**

1994 TÉL
2. évfolyam
4. szám

137 Ft

*Lin-csi tanítása
Tudat kategóriák*

*Szufi tanmesék
Az igaz tudat világa*

*Szertartásos
zen éneklés
a Providence
Zen Központban*

A koreai zen buddhizmus, a közös meditáció gyakorlata

*Kvan Um, a cselekvő együttérzés bódhiszattvája
Szung Szan zen mester kalligráfiája*

*A magyarországi
Zen Kvan Um Iskolája a Szung Szan
zen mester által alapított Nemzetközi
Providence Zen Központoz tartozik.
Szung Szan zen mester a koreai
Csogje rend 78. pátriárkája.
Miután évekig tanított Koreában és
Japánban, 1972-ben megalapította a
Zen Kvan Um Iskoláját,
mely mára világszerte elterjedt.
Központjai Észak- és Dél-Amerikában,
Európában, Ázsiában, Afrikában és
Ausztráliában működnek.*

*A közösség minden hétfőn este 18.00
órától szertartást és gyakorlatot tart,
melyen minden érdeklődőt
és mindazokat, akik a közösséghez
csatlakozni kívánnak, szívesen lát.
A szertartásokat
A Tan Kapuja Buddhista Főiskola
dharma termében tartjuk.
1098 Budapest, Börzsöny utca 11.
Tel: 280-6712, 280-6714*

*A közösség levélcíme:
A Zen Kvan Um Iskolája
Dobosy Antal
1215 Budapest, Árpád u. 8. VI. 156.*

Zen tükör

*a magyarországi
Zen Kvan Um Iskolájának lapja
Megjelenik háromhavonta*

*A kiadásért felelős a magyarországi
Zen Kvan Um Iskolájának apátja,
Dobosy Antal*

*Főszerkesztő:
Szigeti György*

*Szerkesztőbizottság:
Dobosy Antal
Hegedűs Róbert
Hörcher Péter
Moldoványi László*

*A szerkesztőség címe:
A Zen Kvan Um Iskolája,
1215 Budapest, Árpád u. 8. VI. 156.*

*A nyomdai előkészítést
a KVANUM Gmk. végezte.*

*A lap a M-N PRINT Kft.
nyomdájában készült.*

ISSN 1218-0726

Dobosy Antal

A hétköznapi élet jelentősége

AZEN BUDDHIZMUS a történelem során mindig kevesek vallása, filozófiája és életmódja volt. Hiszen akik a zent életmódnak választották, kolostorba vonultak, és a zen közösséget választották. A kolostori élet a gyakorlást helyezte a középpontba. Arra, hogy a tant minél hatékonyabban át lehessen venni, és át lehessen adni. Ennek az életmódnak másik célja a vallás fenntartása és a hagyomány őrzése volt. A szerzetesek egész életüket a zen művelésének szentelték és arra, hogy a buddhizmus zen iskolája fenn tudjon maradni a változó társadalmi helyzetben és a különböző kultúrákban.

A Zen Kvan Um Iskolája változást jelent a hagyományhoz képest. Szung Szan zen mester, iskolánk alapítója ki kívánta terjeszteni a gyakorlás zen módját a nem szerzetesi életmódra is. A változtatások célja az volt, hogy a szerzetesi élethivatás kikerülhessen a kolostorok falai közül, így a hagyományok őrzése, fenntartása nem szerzetesek számára is lehetővé váljon. A teljes zent hozta be a mai nyugati társadalmi körülmények közé, a mai kultúrába, a mai hétköznapi életbe. Sőt ez a hétköznapi lett a zen gyakorlás fő színtere. Ez új és nagyon fontos mozzanat a zen történetében, és amely egybe esik a modern társadalom igényeivel is.

Természetesen a hagyományos szerzetesi életmódnak továbbra is megmarad a szerepe a hagyomány fenntartásában, de ahhoz mindenkinek joga van, hogy a buddhizmus lényegét megismerhesse és gyakorolhassa, mégpedig úgy, hogy élhesse a saját magának szánt hétköznapi életet. Családja lehessen, dolgozhasson, résztvehessen a társadalmi életben minden szinten.

A modern zennek tehát feladata, hogy megmutassa, lehet a zen szerint élni anélkül, hogy felvennénk a szerzetesi köpenyt. Feladata, hogy megmutassa: a zen életmód megvalósítható a mindennapi életben is. Fontosnak tartja, hogy a zen gyakorlást beillesse a hétköznapi élet napirendjébe. Fontos, hogy megtanítsa a zent gyakorolni, a villamoson utazás közben, vagy ha munkánkat és családi tevékenységeinket végezzük, ha kirándulunk vagy moziba megyünk. De járhatunk táncszobába, sportolhatunk és nézhessük a tévét.

A mi zen életmódunk a mai, a jelen életet akarja és fogja megoldani, mint ahogy a zen mindig is erre törekedett. A mindenkori tudat az út. Csak ez a tudatunk van. Nincs másik. Ezt kell használnunk, ha eszünk, ha dolgozunk, ha pihenünk, vagy ha szórakozunk. Gyakoroljunk tehát mindig, nem csak ünnepekkor.

Tartalomjegyzék

Buddha egy pár fűcípő	2	<i>Szung Szan zen mester beszédeiből</i>
Buddha születésnapja	2	<i>Szung Szan zen mester beszédeiből</i>
Tudat kategóriák	4	<i>Egyetlen virág az egész világ</i>
A gyakorlás nem jó – nem rossz	5	<i>Egyetlen virág az egész világ</i>
Ez a bot barna	6	<i>Egyetlen virág az egész világ</i>
Podzso Csinul	6	<i>Zen mesterek élettörténete</i>
	9	<i>Dharma beszédek</i>
	12	<i>Konganok</i>
Szafi tanmesék	13	<i>A megvalósítás egyetemessége</i>
Lin-csi mester tanítása	14	<i>Szemelvények a zen tanításából</i>
A tudat művelésének titkai	15	<i>Szemelvények a zen tanításából</i>
	16	<i>Zen mesék</i>
	17	<i>Versek</i>
	18	<i>Könyvismertető</i>
	19	<i>Szójegyzék</i>
Megvilágosodási történetek	20	<i>Zen történetek</i>

Buddha egy pár fűcipő

Szung Szan zen mester tanítása a mantrázásról

EGY REGGEL, gyakorlás után négy tanítvány reggelizett Szung Szan zen mesterrel együtt a sarki kávéházban. Egyik tanítvány a Nyicsiren iskoláról és követőivel kapcsolatos élményeiről beszélt.

– Mantrájuk, a *Nám-joho-rengé-kjó*, meglehetősen erőteljes gyakorlatnak tűnt nekem. De mikor megkérdeztem őket, mit jelent ez a mantra, nem tudták. Azt mondták, nem fontos, hogy ezt tudjuk. Helyes-e ez?

– Ezekben a gyakorlatokban – válaszolt Szung Szan – a pontos értés nem fontos. Nem az számít, tudod-e, hogy ez a mantra a Lótusz Szútra neve, vagy hogy a Kvan Szeum Boszal Avalókitésvara bódhiszattva neve koreai nyelven. Egy másik tanítvány azt kérdezte:

– Úgy hallottam, hogy egyes mantrákban erő van, és a szanszkrit hangok az Univerzum energiájához kapcsol-

lódnak. Számít-e az, hogy melyik mantrát használjuk?

– Három dolog fontos: először, az indíték a mantrázásra; másodsor, az erős hit, hogy a mantra működik; harmadszor, az állandó gyakorlás – válaszolta Szung Szan zen mester.

– Vagyis egész nap énekelhetem a Coca-Colát, és az majd működik?

– Ha valaki azt mondja neked, hogy a Coca-Cola szavak erőket rejtenek magukban, és valóban hiszel benne, akkor működni fog számodra. Van egy jó történet erről:

„Háromszáz évvel ezelőtt Koreában volt egy Szok Du nevű szerzetes, a neve „kőfej”-et jelent. Együgyű em-

ber volt. A szútrák túl bonyolultak voltak neki, ezért elhatározta, hogy a zent fogja tanulmányozni. De a zen ülést szintén nehéznek találta. Így csak munka-zent gyakorolt a konyhában és a kolostorkertben. Havonta

Buddha születésnapja

PROVIDENCE ZEN KÖZPONTBAN 1973-ban Buddha születése napján Szung Szan zen mester a következő dharma beszédet tartotta:

– Régen egy kiváló tanító azt mondta: „Mielőtt Buddha a Kapila királyságba érkezett volna, vagyis mielőtt megszületett volna, már minden embert megszabadított a szenvedéstől.”

Olyan ez, mint ezer szájjal rendelkezni, amire még sincs szükség. Ha ezt megérted, akkor meg fogod érteni azt, hogy az orránál fogva vezetted az összes tanítót a régmúlttól a jelenig. Így fogod először elérni. Ha nem érted, nem szabad beszélned, mert ez csupán véred folytatása. Jobb lesz, ha nem nyitod ki szád a tavasz elteltéig.

A Buddha anyjának jobb oldalából lépett ki, és hét lépést tett mind a négy irányban. Ujjával az égre muta-

tott, a másik kezével megérintette a földet, és ezt mondta a négy irányba fordulva: „Az ég alatt és az égben egyedül én vagyok szent.”

Meg kell értenetek ezt a beszédet és meg kell értenetek azt, mit jelent ez az „én”! Az „én” üres. Az üres az teli. Nincs neve és formája, nem jelenik meg és nem tűnik el. Minden ember és minden dolog rendelkezik vele. Honnan jött tehát a Buddha?

Sok évvel ezelőtt Un Mun zen mester azt mondta: „Buddha születése napján, amint kilépett anyja oldalából, megütöttem, megöltem és éhes kutyáknak vetettem oda. Az egész világon béke volt.”

Amit a Buddha mondott születése napján, az rossz, ezért harmincszor ütöm meg. Amit Un Mun zen mester mondott, szintén rossz, ezért harmincszor ütöm meg. Amit éppen most mondtam, az is rossz, ezért harmincszor ütöm meg magam. Hol a hiba? KACU!!!

Ma Buddha születése napja van, és odakint hull a hó. A dharma beszéd után Szung Szan zen mester meg-

kétszer dharma beszédet tartott a zen mester. Ez mindig zavarral töltötte el Szok Du-t. Egyik nap, a dharma beszéd után odament a zen mesterhez:

– Mester, fárasztó ilyen butának lenni. Nincs egy olyan út, amit én is megérthetek?

– Tegyel fel egy jó kérdést nekem! – kérte a mester.

Szok Du megvakarta a fejét, néhány percig gondolkodott, majd feltette a következő kérdést:

– Rendben. Te mindig a Buddháról beszélsz. Mondd meg, hogy mi a Buddha?

– *Dzsuk sim si bul* – felelte neki a zen mester.

Ez magyarul azt jelenti: A tudat a Buddha. De Szok Du félreértette a szavakat, úgy hallotta, hogy a mester a *Dzsip sin si bul* szavakat mondta. Ez viszont azt jelenti: Egy pár fűcipő a Buddha.

– Milyen bonyolult kongan – gondolta Szok Du. Majd meghajolt a mester felé, és eltávozott. – Hogy lehet a Buddha egy pár fűcipő? Meg fogom-e valaha is érteni? A következő három évben Szok Du ezen a nagy kérdésen törte a fejét, és folytatta munka-zenjét. Sosem kérte meg a mestert, hogy magyarázza el, csupán tudatában tartotta a kérdést minden pillanatban. Végül, egyik nap, úgy három évvel később, nagy halom tűzifát vitt le a hegyről a kolostorba. Az úton megütötte a lábát egy sziklában, elvesztette az egyensúlyát, a tűzifa leesett, fűcipői a levegőbe repültek. Amikor a cipők leestek a földre, látta, hogy mindkét cipője tönkrement. Szok Du pedig elérte a megvilágosodást. Nagyon boldog volt, és izgatottan futott a zen mesterhez.

– Mester! Mester! Most már értem, mi a Buddha!

A mester Szok Du-ra nézett, majd megkérdezte tőle:

– Na! És mi a Buddha?

Szok Du levette fűcipőjét, és fejbe vágta vele a mestert.

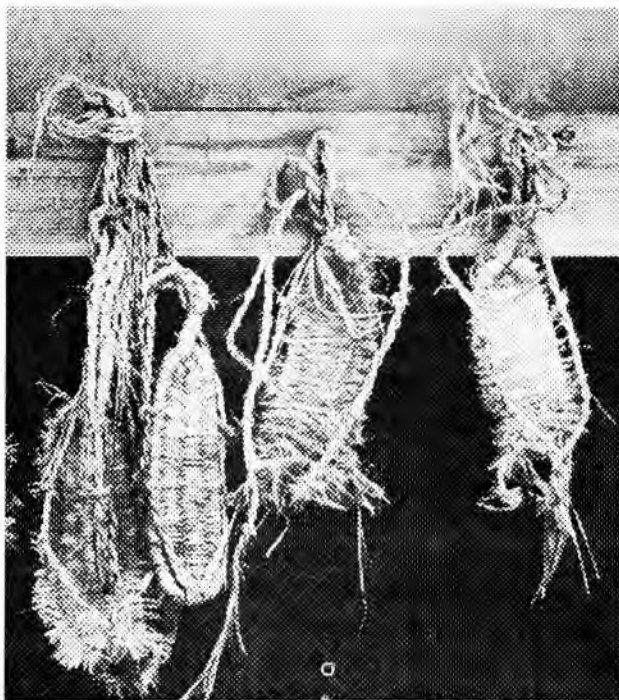
– Ez az igazság? – kérdezte a mester.

– Mind két cipóm tönkrement – válaszolta Szok Du.

A mester felnevetett, és Szok Du-t öröm töltötte el.”

Szung Szan zen mester és tanítványai szintén nevetésben törtek ki. Majd visszatértek a tükörtojáshoz és a pirítóshoz.

Fordította: Dobosy Antal ☪

kérdezte a hallgatóktól, van-e valakinek kérdése. Az egyik tanítvány azt kérdezte:

– Néhányan azt mondják, a Buddha isteni lény, mások, hogy emberfeletti ember, mások pedig, hogy csupán egy bölcs öreg ember, aki egy kicsit többet tudott, mint a legtöbben. Ki a Buddha?

A zen mester visszakérdezett:

– Hogy jöttél ide?

– Gyalog.

– Miért jöttél gyalog?

– Mert nincs autóm.

– Az emberek autót vezetnek. És mi az, ami a te testedet ide vezette?

– Nem tudom.

– A tudat, ami nem tud, az a Buddha.

– Akkor miért ünnepelitek Buddha születése napját?

– Un Mun zen mester azt mondta: „Buddha születése napján, amint kilépett anyja oldalából, megütöttem és megöltem, és éhes kutyáknak vettem oda. Az egész

világon béke volt.” Érted, mit jelent ez?

– Nem.

– Ez a Buddha tanítása. Amikor megérted, meg fogod érteni, miért ünnepeljük születése napját.

Mi a szeretet?

EGY ESTE A CAMBRIDGE zen központban a dharma beszéd után egy tanítvány megkérdezte Szung Szan zen mestert:

– Mi a szeretet?

A zen mester azt mondta:

– Én kérdezlek téged: mi a szeretet?

A tanítvány hallgatott.

– Ez a szeretet – mondta a zen mester.

A tanítvány még mindig hallgatott.

– Te kérdezel engem: én kérdezlek téged. Ez a szeretet – válaszolta a zen mester.

Fordította: Virágh Szabolcs ☪

Ku Szan zen mester

Tudat kategóriák

A buddhista tanítás alapja

AKÖVETKEZŐ ÖT tudat kategória létezik: a látszólagos tudat, az igazi tudat, a kis szekér tudat, a nagy szekér tudat és a legfőbb szekér tudat.

A látszólagos tudat a környezet uralma alatt áll, valamint keletkezésnek és elmúlásnak van kitéve.

Az igazi tudat nincs a környezet uralma alatt, valamint az öröm és a

bánat, a boldogság és a szomorúság megjelenése előtt már jelen van. Nevezik rendíthetetlen tudatnak vagy valódi tudatnak is.

A kis szekér tudat bár felébredett, mégis az ürességhez ragaszkodik. A földi formák mindegyikét látszólagosnak tartja, és önös boldogságot élvez az ürességben. Az Ösvényt gyakorolja, mégis megsemmisíti a feltételhez kötött létezőket. Először belép az üresség kapuján, majd elmélyed a nyugalomban.

Bár független a feltételhez kötött létezőktől, mégis a feltétel nélküli létezőkhöz ragaszkodik. Mivel a létezés vagy a nem-létezés tökéletlensége között különbség van, ezért ez a tudat is tökéletlen.

A nagy szekér tudat (amely a nagy együttérző tudatot és a bódhiszattva tudatot foglalja magában) belép az üresség kapuján, majd egy lépéssel tovább jut egy száz láb magas pózna csúcsáról, végül belátja az igazságot, hogy a feltételhez kötött és a feltétel nélküli létezők egyike sem duális. Amikor egy megvilágosodott tudat észleli a létezőket, akkor a földi és a mennyei lét között nincs különbség, valamint a Buddha és az érző lények sem különböznek egymástól. De az érző lények egyike sem látja be ezt az igazságot. A három méreg: a mohóság, a gyűlölet és a káprázat bilincseli meg őket. Ők okozzák a különféle mocskos nézeteket, és emellett azoknak mind a nyolcvannégyezer fajtáját valóságosnak tartják. A nagy együttérző tudat mély részvétet érez ezen érző lények irányába, akik mindenféle karmát hoznak létre maguknak és másoknak, és elmagyarázza nekik a Dharmát, hogy megmentse őket. A bódhiszattva tudat magára vállalja az összes érző lény szenvedését és a megvilágosodás útjára vezeti őket. Ezt nevezik a nagy szekér tudatnak.

—
**A buddhák és a
 hétköznapi emberek
 nem különböznek.
 Szamszára és nirvána
 ugyanaz.**
 —

A legfőbb szekér tudat kezdetben a szenvedéstől való félelméből fakadóan az igazságot keresi, és végül ellobban. A létezők vizsgálata során belátja, hogy az érző lények valójában Buddhák, valamint a feltételhez kötött és a feltétel nélküli létezők egyike sem valóságos. Ekképpen ez megegyezik az igaz természettel, amelyben nincs megvilágo-

sodott, aki a Dharmát magyarázza, és amelyben nincsenek érző lények, akik a Dharmát hallgatják, és amelyben a Buddhák és a pátriárkák csak képzelik, hogy a Dharma magyarázatával megmentik az érző lényeket. A születés ugyanaz, mint a meg nem születés. A halál ugyanaz, mint a halhatatlanság. Nincs létezés, és mégis van. Nincs nem-létezés, és mégis van. A létezés is és a nem-létezés is akadálytalan. A legfőbb szekér tudat felismeri, hogy a hétköznapi emberek és a tökéletessé vált emberek között nincs különbség; hogy a káprázat és a megvilágosodás egyike sem duális; hogy a jó és a rossz gyökértelen; hogy a Szaha-világ és a Tiszta Föld ugyanaz; hogy a szamszára és a nirvána tökéletesen azonosak; hogy az érzékelhetetlen és az érzékelhető jelenségek megkülönböztethetetlenek. Ez a nirvána, az ellobbanás tudata, a tökéletes szabadság tudata, a nagy megszabadulás tudata.

Fordította: Szigeti György

Valójában
nincs tudat.

Hörcher Péter

A gyakorlás nem jó – nem rossz

Értelmet adni a létezésnek, átérezni az embertársainkkal való közösséget, óvni és gondozni a hagyományokat, törekedni megértésükre és megélésükre, ez a mi gyakorlatunk. Megítélés nélküli, mert pusztán minősítés nélkül csak gyakorlunk. Elvárás nélküli, mert nem vágyakozásból származik, és ebben az értelemben céltalan (azaz cél nélküli). Ez adja hasznosságát. A gyakorlás hasznossága pedig abban áll, hogy mellékesen formálja, alakítja a gyakorlót.

—
*Egyetlen
pillanatot az élet.
Nincs ezelőtt és
nincs ezután.*
—

A célokért való gyakorlás a célok elérésének pillanatában egyszerre üresedik ki. A gyakorlás haszna önmagában és nem az elérésben rejlik. Ha a gyakorlásunk megítélés nélküli, nem merül fel a jó és a rossz (gyakorlás) fogalma. Ha gondosan őrizzük a megítélés nélküliséget, létrehozunk magunkban, és gyakorlásunkban a hibátlant.

Ha feltételezésekkel, előre elhatározott célokkal, szempontokkal végezzük gyakorlatainkat, akkor nem engedjük megnyilvánulni a gyakorlás melléktermékét, az önátalakulásunkat. Ezért van az, ha célokat tűzünk ki, akkor nem tudunk elfogulatlanok lenni utunk során szerzett tapasztalatainkkal szemben sem. Hogyan lehetne tudni a gyakorlás megkezdésekor, hogy milyen tapasztalatokra jutunk, mi érlelődik bennünk!? A leg-

nagyobb akadály számunkra, hogy megalapozatlanul kigondolt, elővetelezett céljaink vannak. Így nem vesszük észre meglevő kincseinket: a közvetlenséget, a tiszta látásmódot és az egyszerűséget. Ha feltételezésekkel vágunk neki a munkánknak újra és újra vélelmezett képekhez hasonlítjuk

*Végző soron
annak sem kell
felmerülnie,
hogy
gyakorlunk.*

gyakorlásunk egyetlen igazi színterét, hétköznapijainkat, az életünket.

Gyakorolni kudarcától és sikertől függetlenül, élni és előfeltételezésektől mentesnek lenni. Ez a mi gyakorlásunk lényege.

Annak megértése, hogy az egyes gyakorlási fajták, az egyes életmódok egymáshoz képest nem jobbak és nem rosszabbak, megszabadít bennünket a latolgatás kényszerétől és így töretlenné válik az igyekezetünk. Miközben gyakorlunk nem gondolunk sem a rosszra sem a jóra. Teljesen tisztán és üres kézzel, anélkül, hogy támaszokat használnánk, élünk és gyakorlunk. Mindazok a dolgok, amiket gyakorlunk üresség természetük szerint, nem rendelkeznek önmagukat tekintve sem jó, sem rossz tulajdonsággal. Nem gyakorlásunk tárgya, hanem a látásmód az, amely bennünket szabaddá tesz. Ezért nem értékeljük túl a gyakorlást magát. A gyakorlás túlértékelése tulajdonképpen bálványimádás. A bálvány imádása pedig nem más, mint az anyagba vetett hit, anyagelvűség.

Ne keressünk mesterséges gyakorlatokat. Amíg mesterséges gyakorlatok keresésével múlik az idő, észrevétlen telik el az élet.

Helyesen tekintve a gyakorlás életünkben betöltött szerepére, világossá válik, hogy az élet maga adja a mindig jelenlevő, aktuális feladatot.

*A magas Isten 30 évig volt tükröm,
Most önmagam tükre vagyok.*

*Úgy, hogy aki voltam,
az nem vagyok többé.*

*Mióta nem vagyok,
Isten önmagának tükre.*

Podzso Csinul

A Nemzet Tanítója

CSINUL 1158-BAN született Korjő fővárosától, Keszongtól nyugatra, Tongju körzetében. Köznemesi család sarja volt. Édesapja, Csong Kvang, a királyi akadémia ügyintézőjeként dolgozott. A kisfiú születésétől fogva gyenge alkatú volt, emiatt számos komoly betegség gyötörte. Miután megkísérelték a hagyományos gyógykezeléseken keresztül meggyógyítani őt, édesapja kétségbeesésében Buddhához könyörgött, megfogadta, ha kisfia meggyógyul, akkor buddhista szerzetesnek adja. Nem sokkal később, a kisfiú feltételezett betegségei lassacskán eltűntek. Édesapja fogadalmának megfelelően a kisfiú fejét leborotválták hét éves korában, majd a

kisfiú buddhista fogadalmakat tett tizenöt éves korában, és buddhista nevéül a Csinul nevet kapta.

Tanítója Csongvi, a Szagul hegyi Kulszan kolostor zen mestere volt, aki egyben Pomil zen mester (810-889) tizedik-generációs örököse is. Csinul így lett a déli csan iskola Nan-jüan vonalának a tagja.

1182-ben a fővárosba, a Poje kolostorába utazott, hogy letegye a szon iskola vizsgáit. Annak ellenére, hogy átment a vizsgákon, egyre ellen-szenvesebb lett számára az a világias-anyagias légkör, amely a kolostort és őt körülvette.

Az egyik napon tíz meditációt gyakorló társával együtt elhatározták, hogy létrehozzák a Szamádhi és Pradz-

E G Y E T L E N V I R Á G A Z É G É S Z V I L Á G

Ez a bot barna

Vu Bong zen mester beszéde a tanátadási szertartáson

(Ráüt az asztalra zen botjával.)

Hallod? Akkor ez a bot, ez a hang és a tudatod: ugyanaz vagy különböző? KACU!

Hallgassátok csak a sarokban a ventilátort: „shhhhhh”.

Egy kiváló tanító azt mondta: „A zen kapuja nagyon széles. Nagyon könnyű.” A mi tanítónk azt tanítja: „Csak tedd le saját elképzeléseidet és véleményedet – akkor egész leszel.” De a „tedd le saját elképzeléseidet és véleményedet” nem azt jelenti, hogy el kell veszítened a szemeidet.

Elmesélek két történetet:

„Egyszer egy szerzetes szóló visszavonulásra ment. A visszavonulás közepe táján egy nagy bódhizattva jelent meg neki éjszaka, és így szólt hozzá:

– Nagy szerzetes vagy. Különleges képességekkel rendelkezel. Holnap menj el a közelben lévő sziklaszirthez. Csak higgy, csak bízz! Amikor leugrasz, repülni tudsz majd a levegőben.

A következő reggel a szerzetes a sziklaszirthez ment, leugrott és meghalt.

A másik történet egy másik szerzetesről szól, aki rizst főzött egy nagy fazékban, amíg a többiek a templomban gyakoroltak. Ekkor a gőzben megjelent neki egy nagy bódhizattva és így szólt hozzá:

– Nagy szerzetes vagy. Különleges képességekkel rendelkezel.

Amint a szerzetes ezt meghallotta, vette a nagy fakalat, amivel a rizst kavargatta, puff, megütötte vele

nyá Közösségét, megfogadva, hogy lemondanak a hírnévről és az anyagi javakról, és életüket a hegyi erdőségek magányában, a számághi és a pradzsnjá állandó gyakorlásával élik le.

A Szamádhi és Pradzsnjá Közösség létrejötte elkészt, s Csinul elhatározta, hogy elhagyja a fővárost, és leutazik a koreai félszigetre. Végül messze délnyugaton, Csangpjonban, a Csongvon kolostorában tette le vándorbotját. A három megvilágosodási élménye közül, amelyek alapjaiban határozták meg a buddhista szellemi úthoz való hozzáállását, az első ott tartózkodása alatt érte. A Hatodik Pátriárka Szútrájának olvasása közben olyasmit tapasztalt, amit előtte nem. Ez után a hírnév és az anyagi javak már nem nyugtalanították.

1185-ben újra kézbe vette vándorbotját és útnak indult új gyakorló helyet keresve. Ősszel Korea délkeleti részén a Haga hegy Pomun kolostorában telepedett le. Második megvilágosodási élményét ott tartózkodása alatt élte meg.

1188. tavaszán Csinul meditációs társával, Hanggal együtt Kodzso kolostorában csatlakozott Tukcséhez. Miután Csinul berendezkedett a kolostorban, Tukcsével együtt Kodzso kolostorába hívták a kezdeti egyezséget aláíró szerzeteseket. Néhány szerzetes már meghalt, mások betegek voltak, egyesek pedig belemerültek a hírnév és a pénzszerzés világába. Az eredeti, több mint tíz fős szerzetesi csoportból mindössze hárman

vagy négyen tudtak eljönni. A visszavonulás hivatalosan 1190-ben kezdődött. Ennek emlékére írta Csinul első jelentősebb munkáját „Buzdítás a Gyakorlásra, A Szamádhi és Pradzsnjá Közösség Iránytűje” címmel, amelyet az ő és tanítványai által követett gyakorlás kézikönyvének szánt. Csinul bármilyen háttérrel rendelkező embert szívesen látott a közösségben, ha az hajlandó volt lemondani a világi javakról és magányosan élve belemerülni a számághi és pradzsnjá művelésébe.

1197-re, a megalakulás utáni hetedik évre, a Kodzso kolostorának közössége széles körben ismertté vált és követői az összes társadalmi rétegben megtalálhatóak voltak. A templom kis méretei és az egyre növekvő számú tanítvány azonban lehetetlenné tette a visszavonulás folytatását a kolostor területének kibővítése nélkül. Csinul tehát egyik tanítványát, Szut, Kangnamba, a félsziget délnyugati térségébe küldte azzal a megbízással, hogy helyet keressen egy nagyobb meditációs központnak. Számos kolostor felkeresése után Szu a Szonggyang hegyre érkezett, ahol egy kis templom elhanyagolt maradványaira bukkant. Ez ugyan túl kicsi volt a visszavonuló csoportnak, a hely viszont ideálisnak bizonyult. 1197-ben Szu elkezdte a kolostor felújítását és kibővítését.

1197. tavaszán Csinul néhány útitársával útrakelt Kodzso kolostorából Kangnamba. Útjuk során, amely a mai

E G Y E T L E N V I R Á G A Z E G É S Z V I L Á G

ezt a látomást és rákiáltott:

– Miért piszkítod be a szerzetesek levesét?

Később nagy zen mester vált belőle.”

Ha elveszíted a szemeidet, elveszíted az életed. Szerezd meg igaz szemeidet, és mindened meglesz. Nézzük csak, mi is az Igaz Szem? Figyeljetez ide!

(Ráüt az asztalra zen botjával.)

Réges-rég a Buddha azt mondta Sáriputrának: „Nincs szem.” Ahhoz tehát, hogy szert tegyél Igaz Szemedre, valószínűleg el kell veszítened a szemeidet. Ha viszont nincs szemed, hogyan szerzed meg Igaz Szemedet?

(Ráüt az asztalra zen botjával.)

Tiszteletreméltó vendégünk, Mahá Ghószánanda, azt mondja, a szemeid mindig esznek. Szemek, amelyek esznek. Miféle evésről van szó? Nem értem. Lehet, hogy formát esznek. Lehet, hogy színt. De akkor hogyan emésztenek? Miféle szemek ezek?

(Ráüt az asztalra zen botjával.)

Egy nagy zen mester egyik beszédje alkalmával rámutatott zen botjára, és így szólt:

– Ennek a botnak különleges szemei vannak, amelyek

mindenen átlátnak. Még a tudatodba is belátnak.

Lehet, hogy ez az Igaz Szem. De miféle szem ez?

Ezek mind nagyon szép elképzelések, de itt és most hogyan szerezheted meg Igaz Szemedet? KACU!

Nézd csak! *(Feje fölé emeli zen botját.)* Ez a bot barna. Köszönöm szépen.

Fordította: Heng An ☞

Kjongszang pukto felé vezetett, megmászták a Csiri hegyet és a Kilszang szai út utolsó szakaszának megtétele előtt intenzív meditációval töltötték az időt. Csinul sírköve elárulja, hogy ekkor rengeteg csoda történt – olyan sok, hogy a számukat nem is lehetett feljegyezni – s ezek jelezték Csinul megvilágosodását. Ő maga a Szangmudzsü amban elértekről így ír:

„Mióta eljöttem Pomun kolostorából Kodzso templomába, több, mint tíz év telt el. Elégedett voltam ugyan saját buzgóságommal és nem vesztegettem időmet, a szenvedélyeket és saját nézeteimet azonban mégsem tudtam teljesen levetkezni – ez pedig olyan volt, mintha mellemet valami nyomta volna, vagy mintha ellenséggel kellett volna együtt élnem. A Csiri hegyre mentem lakni és rátaláltam Ta-huj Pu-csüie zen mester „Feljegyzések” című művében arra a szakaszra, amely így szól: „A zen nem a nyugalomban és nem a nyugtalanságban van. Nem foglalja magában a mindennapi élet tevékenységeit, nem foglalja magában a logikai megkülönböztetéseket. Nagyon fontos azonban, hogy a zen kutatása semmiképp se a nyugalom és a nyugtalanság, valamint a mindennapi élet tevékenységei és a logikai megkülönböztetések elutasításával történjen. Ha szemeid hirtelen felnyílnak, a zen olyasmi lesz, ami saját otthonodon belül lakozik.” Megértettem ezt a szakaszt. Mellemet természetesen semmi sem nyomta tovább és soha többé nem kellett együtt élnem ellenséggel. Attól kezdve békében éltem.”

A Szangmudzsü amban töltött három év után Csinul társaival délnyugat felé vette útját. Amikor 1200-ban Kilszang kolostorába érkezett, ott még mindig építkezések folytak – ez így folytatódott az elkövetkező öt évben. Végül, kilenc évi munka után az újjáépítés 1205-ben befejeződött (és a templomot Szuszon kolostorának nevezték el). Csinul ennek emlékére egy vázlatot írt a közösség tagjai számára „Figyelmeztetések kezdő tanítványoknak” címmel.

Csinul 1210-ben bekövetkezett haláláig Szuszon kolostorában élt, bár számos látogatást tett a környező hegyekben általa épített remetelakokba. Ezekben az években a közösség gyorsan növekedett és a lakosság széles köréből vonzott érdeklődőket. Csinul sírkövének tanúsága szerint: „Hatalmas és nagyszerű gyülekezet volt, olyan emberekből állt, akik hátrahagyták feleségeiket és gyerekeiket (azért, hogy szerzetesek

lehessenek)... Királyi, nemesi, írástudó és köznépi származásúak százai tartoztak hozzánk, akik a közösséghez csatlakozással feláldozták hírnevüket.”

A Csinul köré gyűlt számos tanítvány közül a mester kedvenceként magaslik ki az, aki végül is nyomdokaiba lépett: Hjeszim, vagy Csingak, a Nemzet Tanítója (1178-1234). Hjeszim felszentelésétől kezdve keményen gyakorolt, Csinul pedig láthatóan hamar megkedvelte őt.

Minden jel arra mutat, hogy 1208-ban, ötvenéves korában Csinul már eléggé bízott Hjeszim képességeiben ahhoz, hogy utódjául megtegye, és így elősegítse, hogy Hjeszim állandó visszavonulásra rendezkedjen be a Szuszon kolostorának közelében lévő, saját maga építette Kjubong ami ap-
rő remetelakban. Csinul két fő műve – az 1207-ből származó „Kivonatok az Avatamszaka Szútra magyarázatából” és az 1209 nyarán, valószínűleg majdnem teljes formájában befejezett „Kivonatok a Dharma gyűjteményből és a különleges gyakorlathról készült feljegyzésekből” – ekkorra már elkészült. Csinul feltehetően úgy érezte, hogy tanításának legna-
gyobb részét átadta, ezután visszavonulhat tehát az aktív tanítástól és teljes idejét magányos gyakorlatának szentelheti.

Csinul azon vágya, hogy Hjeszimet tegye meg utódjául, mintha korai halálának megérzéséből fakadt volna. Sírköve részletesen beszámol az eseményekről és megjegyzi, hogy halálát Csinul előre jelezte és teljes mértékben ura volt a helyzetnek.

(A Csin dinasztia korabeli) Nagy Béke idejének második évében, a második hónap tavaszán (1210. február 26. – március 26. között) a mester több hetes dharma szertartást tartott elhunyt édesanyja lelkének irányításáért. Ez idő tájt jelentette be a közösség szerzete-seinek: „Nem sokáig tanítom már ezen a világon a dharma-t. Legyetek mindannyian igyekvők gyakorlathoz.” A harmadik hónap huszadik napján (1210. április 15-én) hirtelen betegség tünetei mutatkoztak rajta és nyolc nap múlva a vég közel volt. Ő mindezt előre tudta.

Az utolsó nap, késő éjszaka a mester visszatért szobájába és mint azelőtt mindig, kérdésekre válaszolt. Hajnal felé azt kérdezte: „Milyen nap van ma?” „A harmadik hónap huszonhetedik napja (1210. április 22.)” – válaszolta valaki. A mester ekkor kiöblítette a száját, majd a szertartásokon használt dharma köntösét felöltve így szólt: „Ezek a szemek nem elődeim szemei, ez az orr nem elődeim orra. Ez a száj nem az, amit anyám szült, ez a nyelv sem az, amit anyám szült.”

Ezután elrendelte, hogy üssék meg a kolostor dobját és hívják egybe a közösség szerzeteseit, majd hat gyűrű ékesítette botjával a dharma terem felé indult. Ott aztán füstölőt gyújtott, felszállt a mesteri emelvényre és elvégezte a szokásos formaságokat. Botjával az emelvényre csapott, majd említést téve arról, milyen körülmények között hangzottak el előző este szobájában a kérdések és válaszok így szólt: „A zen dharma csodálatos hatékonysága felfoghatatlan. Azért jöttem ma ide, hogy teljes egészében elmagyarázzam ezt mindannyiótoknak a közösségben. Ha tiszta, ragaszkodás nélküli kérdéseket tesztek fel neki, ez az öreg ember

tisztán, ragaszkodás nélkül fog nektek válaszolni.” Jobbra, majd balra nézett, aztán mellkasát megdörzsölte kezeivel és ezt mondta: „E hegyi szerzetes élete most teljesen a ti kezetekben van. Félrehúzhattok vagy lerángathattok innen. Akinek csontjai és inai vannak, jöjjön elő!”

Ezután kinyújtóztatta lábait és helyet foglalva válaszolt a különböző kérdésekre. Szavai pontosak voltak, világosan fogalmazott, előadásmódja páratlan volt. Az eseményeket a „Feljegyzések a halálról” tartalmazza. Utoljára egy szerzetes azt kérdezte: „Nem tudom biztosan, vajon Vajszálí Vimalakírtije betegségének múltbeli megjelenése és Csogje Mogudzsa mai betegsége azonos vagy különböző.” A mester így válaszolt: „Csak azonosságokat és különbségeket tanultál!” Felemelte botját, többször lecsapott vele és így szólt: „A tízezer dolog és tízezer tárgy mind itt vannak.”

Végül ültében botjára támaszkodva mozdulatlanságba dermedt, és csendesen meghalt.

Fordította: Heng An és Szigeti György

D H A R M A B E S Z É D E K

Podzso Csinul

Nyílegyenes tanítás az igaz tudatról

Az igaz tudat káprázat közepette

Kérdés: Ha mindenki meg van áldva az igaz tudat lényegével és működésével, akkor hogyan lehet az, hogy a szentek és a hétköznapi emberek nem azonosak?

Csinul: Az igaz tudat valójában ugyanolyan a szenteknél és a hétköznapi embereknél. A hétköznapi emberek azonban tévesen az érzéki dolgok valós létéhez adják áldásukat, s ezzel elveszítik tiszta természetüket és elidegenednek attól. Az igaz tudat ezért nem tud megjelenni. Olyan ez, mint a fa árnyéka a sötétségben, vagy mint a forrás a föld felszíne alatt: létezik, de nem észrevehetően. Ahogy az egyik szútra mondja:

„Emberek! Olyan ez, mint a tiszta *mani*, drágakő, amely öt színben ragyog aszerint, honnan éri a napsugár. A bolondok azt hiszik, hogy ez a drágakő valóban öt színű. Emberek! Ez pontosan megegyezik a tökéletes megvilágosodás tiszta természetével: alakot ölt a testben és megjelenik a tudatban, és átalakítja a különféle dolgok szerint. A bolondok mégis azt mondják, hogy a tiszta, tökéletes megvilágosodás öntermészete valóban jelen van a különféle testekben és tudatokban.”

Szeng-csao egyik tanulmányában azt írja: „A menny és a föld között, a világegyetemen belül van egy drágakő. A hegy mélyén van elrejtve.” Ez arra utal, hogy az igaz tudat zavarok közepette létezik. Továbbá, Cu-en azt mondta: „A hétköznapi emberek eredetileg rendelkeznek a dharmakájával, amely megegyezik az összes Buddháéval. Érzéksalódásuk azonban elrejtje azt, így bár

megvan bennük, mégsem ismerik fel. Ez a veleszületett dharmakája az, amely jelen van a mocskok zavarában, s amelynek a tathátagatarba nevet adták.” Pejhszu azt mondta: „A hétköznapi emberek egész áldott nap tökéletesen megvilágosodottak, mégsem tudnak róla.” Ezért tudjuk, az igaz tudat a mocskos világ gondjai közepette is tiszta marad. Olyan ez, mint a sárba hajított fehér féldrágakő, amely ennek ellenére mégis fehér marad.

Az igaz tudat világa

Kérdés: Amikor a becsapott tudat megszűnik, az igaz tudat megjelenik. Mégis hol nyilvánul meg az igaz tudat, s annak lényege ebben a pillanatban?

Csinul: Az igaz tudat magasztos lényege áthatja az egész világmindenséget. Jung-csia így mondta:

*Nem távolodik el ettől a helytől,
állandóan nyugalomban van.
Ha keresed, akkor tudnod kell,
hogy megtalálhatatlan.*

A szútra szerint: „Az a tiszta tér természete; az örökké rendíthetetlen. A tathátagatárgában nincs keletkezés és nincs elmúlás.” Ta Fa-jen azt mondta: „Mindenholt az út a bódhihoz. Minden az érdemdús képességek erdeje.” Ez valóban a lényeg világa.

Az igaz tudat magasztos működése hatással van az ösztönre és eszerint mutatkozik meg, mint a visszhang a völgyben. Fa-teng egyszer így szólt:

*A múltban és a jelenben visszhangja
kifogyhatatlan.
Világosan jelen van.
Felhőgomolyag úszik a völgyben éjszaka,
Magányos golya száll le a távolban.*

Jüan, a Hua-jen egyik mestere Vej-fuból, azt mondta: „A Buddha-dharma jelen van mindabban, amit csinálsz a mindennapokban. Jelen van a sétálásban, a megállásban; még a teaivásban és a rizsevésben is, a beszélgetés és a társalgás alatt is, bármiben, amit csinálsz és teszel. Amikor tudatod serénykedik és gondolatok kélnek fel benne, akkor csakugyan messze vagy a helyes létől.” Ennélfogva tudjuk, hogy a lényeg áthatja az egész vi-

lágmindenséget, s folyton működik. De mivel a helyénvaló okok és feltételek jelenlétének vagy hiányának megjelenése bizonytalan, ezért a magasztos működés sem meghatározott: minthogy néhány esetben nincs magasztos működés. Ha a tudatukat művelők az oknélküliség tengerébe akarnak lépni, és túl akarnak jutni a születéseken és halálokon, akkor nem szabad, hogy összezavarja őket az igaz tudat működésének és lényegének a világa.

Az igaz tudat magasztos lényege

Kérdés: Megtanultuk az igaz tudat neveit, de mégis mi a lényege?

Csinul: A Ragyogó Világosság Bölcsessége Szútrájában ez áll: „A bölcsesség teljesen szabad a jelektől. Mentese a keletkezés vagy elmúlás jeleitől.” A Felébredés

Hitében azt mondják:

„Az igazi olyanság lényege nem nő s nem csökken egyik hétköznapi emberben sem, de még a srávakakban sem, a pratjékabuddhákban sem, a bódhiszattvákban sem, mi több a Buddhákban sem. Nem keletkezett az idők kezdetén és nem fog megsemmisülni a jövőben. Végtére is, állandó és örök. Az igaz tudat természete a kezdetektől fogva teljesen van jelen az érdemdús képességekben.”

E szútra és sasutra szerint, az igaz tudat valódi lényege meghaladja az okok-okozatok világát. Összeköti a múltat

és a jelent. Nem tesz különbséget a hétköznapi és a szentséges között. Szabad minden viszonylagosságtól; áthatja az egész világmindenséget, akár a végtelen tér. Magasztos lényege változatlan és csendes; meghalad minden fogalmi okoskodást. Nem keletkezik és nem múlik el. Nem létezik és nem nem-létezik. Mozdulatlan és rendíthetetlen; csendes és folyton megmarad. Nevezik az idősesternek, a félelmetes hangú embernek a parton, és még a világegyetem kezdete előtti ének is. Változatlanul csendes és nyugodt. Szabad a legcesekélyebb zavartól is. A hatalmas föld hegyei és folyói, fűszálai, fái és erdei, minden jelenség a teremtésben, minden mocskos és tiszta dolog bensőjéből jön létre. Mint ahogy a Tökéletes Megvilágosodás Szútrája mondja: „Emberek! A Legfőbb Dharma Királyának

nagy dháraníját tökéletes megvilágosodásnak hívják. A bódhiszattváknak azt tanítják, hogy az igazi olyanság, a bódhi, az ellobbanás és a páramíták tökéletes tisztaságából jön az létre.” Kuj-feng azt mondta:

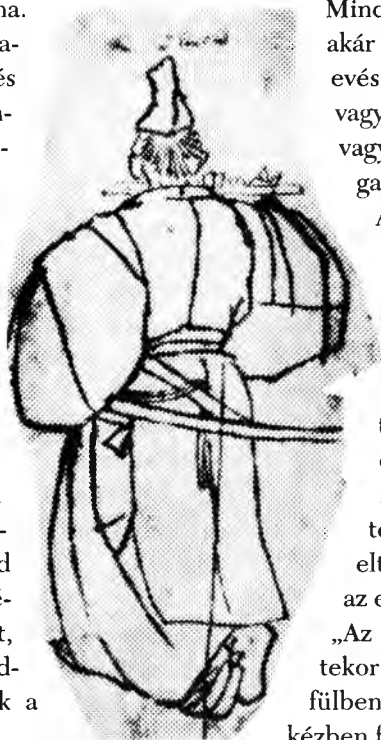
„A tudat: oknélküli, magasztos és tökéletes; tiszta, ragyogó és világos. Nem jön és nem megy, minthogy átjárja a múltat, a jelen és a jövőt. Nincs belül és nincs kívül, mivel áthatja a tíz irányt. Minthogy nem keletkezik és nem múlik el, hogyan árthatna neki a négy hegy? Mivel elkülönül a természettől és a jellegzeteségektől, hogyan vakíthatná el az öt érzék világa?”

Jung-ming, a Csak-Tudat Titkaiban ezért mondja:

„Ami ezt a tudatot illeti, magába foglal minden csodát és rejtélyt; ez a tudat a létezők milliárdjainak a királya. Ez a három szekér és az öt természet rejtett menedéke. Ez a többezer szent édesanyja. Ez az egyedüli tiszteletreméltó. Egyedülálló, páratlan, és valóban ez a nagy ösvény forrása. Ez az igazi Dharma lényege.”

Ha látjuk ezt, akkor meg kellene értenünk, hogy a múlt, a jelen és a jövő bódhiszattváit mind ezt a tudatot vizsgálják és művelik. Hogy a múlt, a jelen és a jövő Buddhái mind ezt a tudatot valósítják meg. Hogy a tripitaka tanításai mind ezt a tudatot világítják meg. Hogy az érző lények érzécsalódásai mind ennek a tudatnak az érzécsalódásai. Hogy a tudatot művelők felébredettsége ennek a tudatnak a felébredettsége. Hogy a pátriárkák tan átadásai ennek a tudatnak az átadása. Hogy amit e világ szerzetesei bensőjükben keresnek, az ennek a tudatnak a keresése. Ha átlátnánk ezt a tudatot, akkor minden csak az út lenne és minden érzéki dolog megvilágosulna.

De ha nem látjuk tisztán ezt a tudatot, akkor a világ a feje tetejére áll, és örült gondolatok támadnak bennünk. Az igazi tudat lényege nemcsak a buddha-természet, amellyel minden érző lény rendelkezik születésétől fogva, hanem a világok teremtésének forrása is. Amikor a Világ Egy Tiszteletreméltója csendben ült a Keszelyűbércen, amikor Szubhuti elfeledte az összes világot a szikla alatt, amikor Bódhidharma kicsiny odújában a fallal szemben meditált, amikor Vimalakirti csendben maradt Vaiszáliban – mind ennek a tudatnak magasztos lényegéről tettek bizonyosságot. Ezért, amikor belépünk a pátriárkák udvarába, először ennek a tudatnak a lényegét kell megértenünk.

Az igaz tudat magasztos működése

Kérdés: Most, hogy megtanultuk az igaz tudat magasztos lényegét, elmondaná-e, mit is értenek magasztos működésen?

Csinul: Óseink egyike azt mondta:

Fúj a szél, mégis a tudat rezegteti a fák leveleit.

Felhők gyűlnek, mégis a tudat természetekelti életre a mocskokat.

Ha biztos vagy a másnak dolgaiban, előtted a valódi ember rejtély marad.

Ez a vers az igaz tudat működését magyarázza, amely a magasztos lényegből jön létre. Az igaz tudat magasztos lényege mozdulatlan; csendes és nyugodt, tiszta és örökkévaló. A magasztos működés ebből az igazi és örökkévaló lényegből jön létre, amely még akkor is akadálytalan, amikor az áramlást követi és csodát tapasztal. Az egyik pátriárka versében ezért mondja:

A létezők milliárdjai között örvénylik a tudat.

Forgatagában, hatalmas erejében alvó szunnyad.

Ha valaki követi az áramlást, és meglátja igazi természetét,

az látja, benne nincs öröm és nincs bánat.

Mindenkor, minden tevékenységünk – legyen az akár utazás kelet felé vagy nyugat felé; akár rizsevés vagy öltözködés; akár egy kanál felemelése vagy evőpálcikák kézbevétele; akár balra nézés vagy jobbra tekintés – mind az igaz tudat magasztos működései.

A hétköznapi emberek becsapottak: amikor felveszik ruhájukat, csak azt értik, hogy felöltöznek; amikor esznek, csak azt értik, hogy esznek; minden cselekedetükben a külső látszat-formák rabjai. Holott minden áldott nap használják a tudat magasztos működését, ám mégsem tudnak róla; éppen a szemük előtt van, ám mégsem látják. Ellenben, annak az embernek, aki látja igazi természetét, többé már nincsenek nézeteltérései saját cselekedeteivel szemben. Ahogy az egyik pátriárka mondta:

„Az anyaméhben magzatnak hívják; világra jöttekor csecsemőnek mondják. A szemben forma, a fülben hang, az orrban szag, a szájban beszéd, a kézben fogás, a lábban futás. Amikor kiterjed, magá-

ba foglal mindent a dharmadhatuból. Amikor összehúzódnak, ott van egy aprócska mocsokban. Akik ráébredtek arra, hogy ez a buddha-természet, azok többé nem hívják léleknek vagy szellemnek.”

Tao-vu mester legyezőjével táncol, Si-kung mester ijával céloz, Mi-mo mester pálcáját kezében tartja, Csuti mester felemeli ujját, Szin-csou mester a földre csap, Jün-jen mester oroszlánnal játszik – mindnyájan a tudat magasztos működéséről tettek bizonyosságot. Ha nem csalatkozunk a tudat működésében a mindennapokban, akkor természetünkél fogva leszünk szabadok az akadályoztatásoktól, akárhol is vagyunk.

Fordította: Szigeti György

A Nyílegyenes tanítás az igaz tudatról Podzso Csinul egyik legfontosabb és leghíresebb munkája. Valószínűleg 1205. körül íródott, egyidőben *A tudat művelésének titkai* című művel. Sorsa is hasonló volt: a mongol inváziót követően elveszett, s a tizenötödik században, a Tripitaka észak Ming-i kiadásában jelent meg újra. A fenti fordítás Robert Buswell: *Tracing Back the Radiance – Chinul's Korean Way of Zen* című műve alapján

készült. A megjelent fordítás a szövegnek körülbelül egyhatoda.

Podzso Csinul a koreai zen buddhizmus egyik legkiemelkedőbb alakja. Számos zen tanító és tanítvány műveiből merít erőt, inspirációt a zazen gyakorlásához, a mindennapi élethez. Csinul megvilágosodott bölcsessége, s egész élete igazi természetéből fakadt – tanításai ezért élők mind a mai napig. A szamádhí és pradzsnjá gyakorlása során szerzett tapasztalatai, élményei mind-mind megjelennek műveiben, csakúgy, mint az élet és a világ szeretete, hiszen szeretet és bölcsesség nélkül nem lehet tanítani. *A Nyílegyenes tanítás az igaz tudatról* című műve és *A tudat művelésének titkai* című műve életének utolsó éveiben íródtak. Tanítása így kiforrott, egyszerű és tiszta, senki máséval nem téveszthető össze. Mégis, amit mond, azt korábban is elmondták már a zen mesterek és pátriárkák: „A testünk önmagában tétlen és érzéketlen, mégis hogyan képes látni, hallani, érzékelni és tudni? Az, ami lát, hall, érzékel és tud, az a te Buddha-természeted.”

Podzso Csinul műveinek magyarra fordítása folyamatban van, kiadását később tervezzük. ☪

K O N G A N O K

A cipő

EGY NAP, mikor Hjeszim a nemzet mesterével utazott, a nemzet mestere feltartott egy pár félredobott cipőt és azt mondta:

- A cipő most itt van, de hol az ember?
 - Hogy lehet az, hogy akkor nem láttad őt?
- A nemzet tanítója nagyon elégedett volt (a válaszával).

Hjeszim három hiányossága

EGYSZER CSINUL Dzsósu hvadu-ját – a kutyának nincs Buddha-természete – hozta fel, és tanítványait arról a Ta-huj által ismertetett tíz hiányosságról kérdezte, amelyek lehetetlenné teszik az ezen való elmélkedést. A gyülekezet nem válaszolt. Hjeszim viszont így válaszolt:

– Az olyan ember, aki három ilyen hiányossággal rendelkezik, megéri ezt.

A nemzet tanítója ezt kérdezte:

– Hol lélegzik ki az a három hiányossággal rendelkező ember?

Hjeszim mester kezével egyszer ráütött az ablakra. A nemzet tanítója jóízűen felnevetett.

Amikor Hjeszim visszatért a mesteri szobába Csinul titokban magához hívatta és tovább beszélgetett vele. Örömmel telve így szólt hozzá:

– Amióta rádtaláltam, nem aggaszt a halál. A Buddhadharmát már magad is mesterként használod, ne feledd hát eredeti fogadalmadat.

Fordította: Heng An ☪

Szufi tanmesék

Szemelvények Idries Shah: A szufi útja című könyvéből

Amiért a kutya nem tudott inni

– KI VEZETETT az Úton? – kérdezték meg egyszer Sibilit.
 – Egy kutya – válaszolta. – Egyik nap megláttam szegény párát, amint a szomjúságtól félholtan állt a víz szélénél. Ha vízbeli tükörképére nézett megijedt, és visszahőkölt: azt hitte, az egy másik kutya. Végül már annyira szomjas volt, hogy félelmét leküzdve a vízbe ugrott, mire a „másik kutya” eltűnt. Ekkor rájött, hogy az akadály – amely önmaga volt –, vagyis a korlát saját-maga és aközött, amit keresett, elhárult. Hasonlóképpen, előlem is eltűntek a gátak, amikor rájöttem, hogy azok valójában nem mások, mint amit én önmagamnak hittem. De utamat először egy kutya viselkedése mutatta nekem.

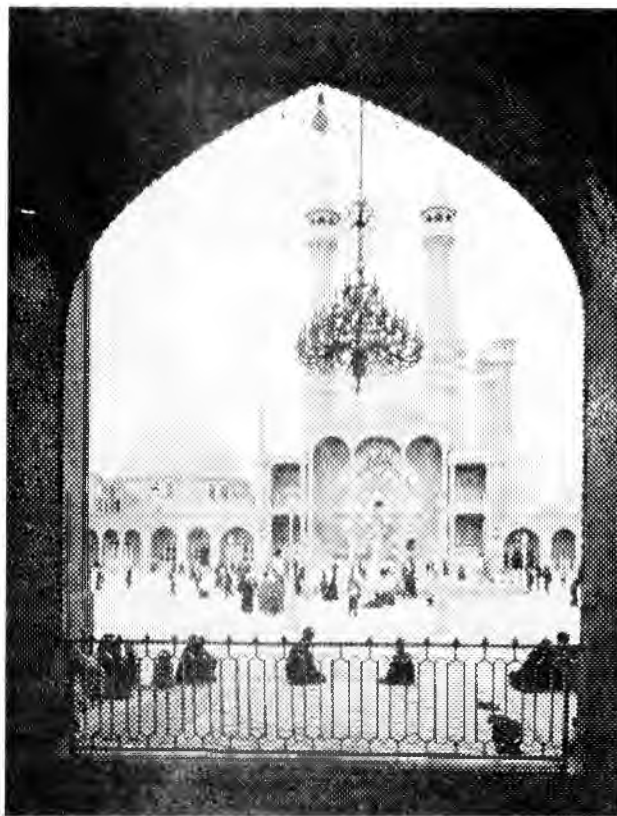
A görögdinnye-vadász

EGYSZER VOLT, hol nem volt, volt egyszer egy ember, aki saját hazájából a Bolondok Földjére tévedt. Hamarosan egy csomó embert látott, akik rémülten menekültek a mezőről, ahol a búzát akarták learatni.

– Egy szörnyeteg van azon a földön! – mondták neki. Az ember utánajárt a dolognak, és látta, hogy az csak egy görögdinnye. Felajánlotta, hogy megöli helyettük a „szörnyet”. Levágta a dinnyét a száráról, lekanyarított belőle egy szeletet, és elkezdte enni. Az emberek erre jobban megrémültek tőle, mint a dinnyétől. Vasvillával kergették el, és azt kiabálták:

– Ha meg nem szabadulunk tőle, legközelebb minket is eltesz láb alól!

Később egy másik ember is a Bolondok Földjére tévedt, és ugyanez történt vele is. Ő azonban ahelyett, hogy a „szörny”-et meg akarta volna ölni, egyet értett velük abban, hogy a dinnye veszélyes, és lábujjhegyen elsettenkedett onnan. Ezzel elnyerte a bolondok bizalmát. Sok időt töltött ezután velük házaikban, amíg lassan-lassan megtanította azokat az alapokat, melyek segítségével később levették a dinnyék iránt érzett félelmüket, sőt maguk is elkezdtek termesztetni.

A birka és a pénztárca

EGY EMBER sétált az úton birkájával. Egy tolvaj a nyomába szegődött, elvágta a kötelet, és elvitte a birkát. Az ember, mikor rájött, mi történt, ide-oda futkosva kereste a jószágát. Végül egy kúthoz ért, ahol egy látszólag kétségbeesett emberre talált. Nem ismerte ugyan fel, de ez az ember maga a tolvaj volt. Megkérdezte tehát tőle, mit csinál:

– Belejtettem a pénztárcámat ebbe a kútba. Ötszáz ezüstpénz van benne. Ha beleugrasz a kútba, és felhozod, neked adok belőle száz ezüstöt – válaszolta a tolvaj.

– Ha egy ajtó becsukódik, száz másik nyílhat meg. Ez az alkalom tízszer többet ér az elveszett birkámnál – gondolta az ember.

Levetkőzött, és beleugrott a kútba. A tolvaj pedig elvitte a ruháit is.

Fordította: Heng An

Lin-csi mester tanítása

Részletek a *Feljegyzések Lin-csiről* c. könyvből

A MESTER megjelent a csarnokban, és így szólt:

– Az egyik ember folyton az úton van, de sohasem hagyja el az otthonát. A másik ember már elhagyta az otthonát, de még nincs az úton. Melyikük méltó arra, hogy megkapja az emberek és a mennyei lények alamizsnáját?

Ezután a Mester lelépett a szónoki székből.

A MESTER megjelent a csarnokban, és így szólt:

– Van egy ember, aki egy magányos hegy csúcsán üldögél, és mégsem hagyta el a világot. Van egy másik ember a város közepén, akiben már nincsenek rokonszenvek és ellenszenvek. Most melyikük van elől? Melyikük van hátul? Ne gondold, hogy Vimalakírtíró! beszélek, de azt sem, hogy Fu Ta-siról! Vigyázz!

VALAKI megkérdezte:

– Mit ért Ön az igaz Buddhán, az igaz Dharmán és az igaz Úton? Lenne olyan szíves elmagyarázni nekünk? A Mester így felelt:

– A Buddha: a tisztaság és az egyszerűség tudata. A Dharma: a ragyogó világosság tudata. Az Út: a tiszta fény, amely sohasem tűnik el valami más mögött. A három valójában egy. Semmitmondó nevek és egyiknek sincs igazi valósága.

Az Út igaz embere egyetlen egy pillanatra sem engedti tudatát megszünni. Amikor Bódhidharma, a nagy tanító megérkezett nyugatról, csupán azt az embert kereste, aki nem csap be másokat. Később, a Második Pátriárka találkozott Bódhidharmával, és miután meghallotta a szót, megértette a Tant. Akkor látta be először, hogy addig hiábavaló tevékenységeivel és igyekezeteivel volt elfoglalva.

A mai értésem semmiben sem különbözik a pátriárkák és a buddhák értésétől. Ha az első mondattal érted

meg, akkor a pátriárkák és a buddhák tanítója leszel. Ha a második mondattal fogod fel, akkor az emberek és a mennyei lények tanítója leszel. Ha a harmadik mondattal érted meg, akkor még magadat sem tudod megmenteni!

A MESTER megjelent a csarnokban. – Mi a buddhizmus alapvető jelentése? – kérdezte egy szerzetes.

A Mester felemelte a légycsapóját. A szerzetes elkiáltotta magát. A Mester megütötte őt. Egy másik szerzetes megkérdezte tőle:

– Mi a buddhizmus alapvető jelentése?

A Mester újra felemelte a légycsapóját. A szerzetes elkiáltotta magát. A Mester is elkiáltotta magát. A szerzetes habozott, mire a Mester megütötte őt.

A Mester így folytatta:

– Ha a Dharmáért éltek mindnyájan, ne habozzatok feláldozni testeteket vagy lemondani életetekről! Amikor húsz évvel ezelőtt Huang-ponál jártam, háromszor kérdeztem meg tőle tisztán és magától értetődően mi a buddhizmus alapvető jelentése, és ő három ízben volt szíves megütni botjával. Olyan botot használt tanításul, amelyre rászáradt a szar. Most, hogy visszagondolok rá, szeretnék újra olyan botütést. Van-e valaki közületek, aki megütne engem? Ezután egy szerzetes előlépett a csoportból, és így szólt:

– Én adhatok egyet!

A Mester felvette botját és nyújtotta a szerzetesnek, aki habozott átvenni, mire a Mester megütötte.

Fordította: Szigeti György

Lin-csi, japán nevén Rinzai Gigen, a zen történetének legkiválóbb mestere, 867. február 18-án halt meg Ta Mingben. Huang Po és Ta Jü tanítványa volt. Iskolája a kínai „Zen öt házá”-nak egyike. A legjelentősebb zen iskolák kapcsolódnak hozzá. A „Feljegyzések” először 1120-ban jelent meg nyomtatásban Kínában.

Podzso Csinul

A tudat művelésének titkai

Kérdés: Mikor egy kiváló ember hallja a dharmát, azt könnyen megérti. A hétköznapi emberek azonban kétségben és zavarban élnek. Ecsotelne néhány módszert, hogy azok is, akik becsapottak be tudjanak majd lépni a megvilágosodás kapuján?

Csinul: Az út nem függ tudástól vagy nemtudástól. Szabadulj meg attól a tudattól, amelyik ragaszkodik a saját tévedéseihez, amelyik a megvilágosodást várja, és amelyik engem hallgat.

Minden dharma olyan mint egy álom vagy egy kísértet, és a becsapott gondolat is eredetileg nyugodt, az érzékelés is eredetileg üres. Mikor minden dharma üres, a magasrendű tudatosság már nem ismeretlen. Ez az üres és nyugodt magasrendű tudat a te eredeti arcod. Ez az a dharma, amelyet a három világ összes buddhája töretlenül átadott a pátriárkák egymástkövető nemzedékének, és a világ nagy bölcséinek. Ha ráébredsz erre a tudatra, akkor ez az, amit valóban úgy neveznek, hogy nem követi a létrafokokat: vagyis egyenesen a buddhaság állapotára emelkedik, és léptei túlhaladják a három világot. Mikor visszatérsz otthonodba, a kétségeid azonnal eloszlanak, és az emberek és istenek tanítója leszel. Felruházkods a részvétellel, a bölcseséggel, és a teljességgel a kétféle jótettben, és ekkor az emberek és az istenek a tiszteletreméltó címmel ajándékoznak majd meg. Nap mint nap, tízezer arany tallért költesz anélkül, hogy adósságba keverednél. Ha ezt tudod csinálni, akkor valóban csodálatos ember leszel, aki tényleg megoldotta ezt az életet.

Kérdés: Mi ez a nyugodt, üres és magasrendű tudat?

Csinul: Aki épp most feltette nekem ezt a kérdést, pontosan az a te nyugodt, üres és magasrendű tudatod. Miért nem nyúlsz vissza inkább önmagad forrásához, és miért keresed kívül azt? Hogy segítek neked, egyenesen rá fogok mutatni a te eredeti tudatodra, így ráébredhetsz arra. Tartsd tisztán a tudatodat, és figyelmezz a szavaimra:

Egészen reggeltől estig, a nap 12 szakaszában, minden cselekedeted és tevékenységed közben vajon ki az, aki

Ki az, aki létrehozza a látást, a hallást, a beszédet, a dühöt, a boldogságot, a jót vagy a rosszat?

orra nem szagol, a nyelve nem beszél, a teste nem mozdul, a keze nem markol, a lába nem fut, pedig a teste még bomlani sem kezdett el, majdnem hogy ép. Meg kell ismerned azt, ami a látás, a hallás, a mozgás, és a cselekedet képességét fenntartja a te eredeti tudatodban; ezeket nem a fizikai tested tartja fent. Ráadásul, a négy elem, amely a fizikai testet alkotja, üres; olyanok mint egy kép a tükörben, vagy mint a hold fénye a vizen. Hogyan tudnának tiszták és állandóan tájékozottak maradni, mindig ragyogni soha nem elsötétülni, állandóan tevékenykedni, és alkalmasnak lenni arra, hogy a számtalan és magasztos képességeket úgy műveljék, mint a Gangesz a homokját. Ezért mondták: „A kútból vizet húzni és a tűzifát cipelni, ez a szellemi erő és a magasztos képesség.”

Fordította: Hegedűs Róbert ☸

Az út nem függ tudástól és nemtudástól

Moldoványi László és Szigeti György

Hová mentek?

MICIMACKÓ a száz holdas pagonyban sétált Malackával és Nyuszival. Micimackó mézet habzsolt, Malacka lehorgasztott fejjel bandukolt utána, Nyuszi a répákról álmodozott. Felettük elszállt a Bagoly és lekiáltott:

– Hová mentek?

Micimackó mézet habzsolt, Malacka lehorgasztott fejjel bandukolt utána, Nyuszi a répákról álmodozott. A Bagoly elszállt.

Majd hirtelen az Űrge előbújt a lyukából, és így szólt:

– Hová mentek?

Micimackó mézet habzsolt, Malacka lehorgasztott fejjel bandukolt utána, Nyuszi a répákról álmodozott.

Az Űrge visszabújt a lyukába.

Az erdő szélén, a mezőn előttük termett a Tigris és megkérdezte tőlük:

– Hová mentek?

Micimackó mézet habzsolt, Malacka lehorgasztott fejjel bandukolt utána, Nyuszi a répákról álmodozott.

A Tigris tovább ugrabugrált.

A patak partján Füles éppen vizet kortyolgatott.

A közeledőkre fejét felkapván megkérdezte:

– Hová mentek?

Micimackó mézet habzsolt, Malacka lehorgasztott fejjel bandukolt utána, Nyuszi a répákról álmodozott. Füles tovább kortyolgatott.

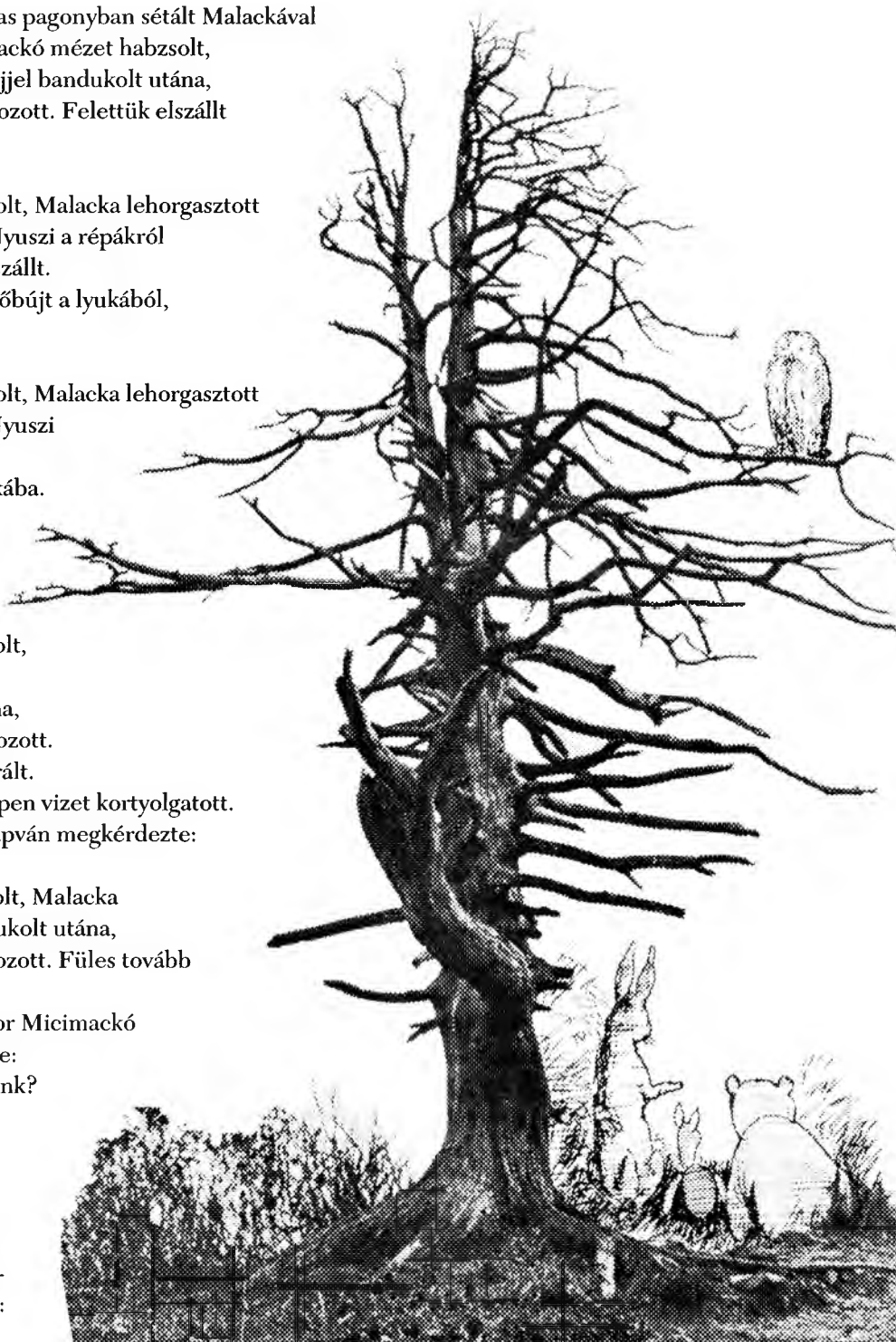
Az este már leszállt, mikor Micimackó egyszer csak megkérdezte:

– Tényleg, hová is megyünk?

Micimackó kezében a mézes csuporral aznap végleg leült, Malacka és Nyuszi mellételepedtek.

Egyszer csak megjelent Róbert Gida és leült melléjük, majd megkérdezte:

– Most hová mentek?

A magyar közösség verseiből

Hörcher Péter

Anyám és én

Anyám és én
egyidősek vagyunk.
Egy anya szült bennünket.

Dobosy Antal

Egymással szemben

Gondold meg,
Tiszteletreméltó!
Bármerre fordulok is,
Veled találok szembe magam.
Így hát megküzdök
Magammal.

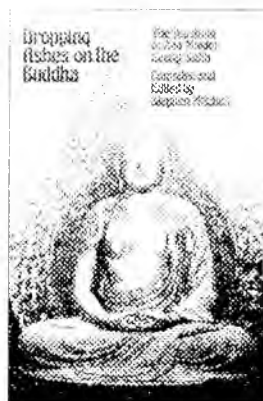
Haiku

fátyolos ködben
gyöngyecsipkés pókháló –
tartós készenlét

Szigeti György

Egyedül pisálok

Leégett a házam,
Összedőltek a hegyek,
Mégis megállok pisálni
Ahol csak lehet.

Dropping Ashes on the Buddha: The teaching of Zen Master Seung Sahn.

Compiled and edited by Stephen Mitchell.

Grove Press, New York.

Szung Szan zen mester tanítása. 100 zen történetet és kongant tartalmaz a zen modern nyugati történetéből. Könyvében a zen mester hol elragadóan, hol tiszteletlenül, hol vidáman és spontán mutatja be a zen tanítását.

A könyv magyar nyelvű változata előkészületben van. Kiadták 1976-ban, 244 oldalon. Ára: 11.95\$

The Whole World is a Single Flower: 365 Kong-ans for Everyday Life. Zen Master Seung Sahn.

Charles E. Tuttle Company, Inc. Boston.

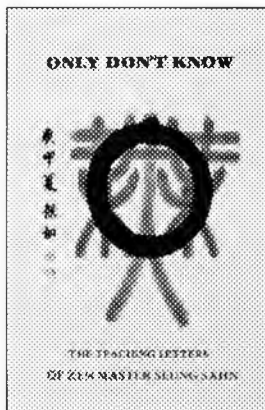
365 kongan a mindennapi élethez Szung Szan zen mester kérdéseivel és kommentárjaival. Ez az első olyan kongan gyűjtemény, amelyben keresztény és taoista konganokat is közölnek a hagyományos buddhista konganok mellett. A kérdések és kommentárok nagy segítséget jelentenek a zen tanítványoknak.

A könyv magyar nyelvű változata előkészületben van. Kiadták 1992-ben, 267 oldalon. Ára: 16.95\$

Only Don't Know: Teaching Letters of Zen Master Seung Sahn. Primary Point Press edition.

Szung Szan zen mester tanító levelei különféle témakörökkel foglalkoznak, a nyugati tanítványok mindennapokra vonatkozó kérdéseire, problémáira válaszolnak. Emellett a meditációs gyakorlat rejtelseibe is bevezet bennünket a zen mester.

Kiadták 1991-ben, 204 oldalon. Ára: 12.00\$

Ten Gates, The Kong-an Teaching of Zen Master Seung Sahn, Primary Point Press edition.

Szung Szan zen mester kongan tanítása. Tíz klasszikus kongannal mutatja be a zen mester a kongan gyakorlatok tíz kapuját, a tanító és a tanítvány kapcsolatát.

Kiadták 1992-ben, 151 oldalon. Ára: 11.95\$

Zen Tükör magazin 1994/tavaszi A magazin tartalmából: Csodák, misztikumok helyett – A zen kör – A zen tudat – A zen négy alapelve – Man Gong zen mester – A tíz bika történet – A harcosok útja – A hirtelen megvilágosodásról – A tudat művelésének titkai – Versek – Zen mesék – Konganok – A magyarországi Zen Kvan Um Iskolája története

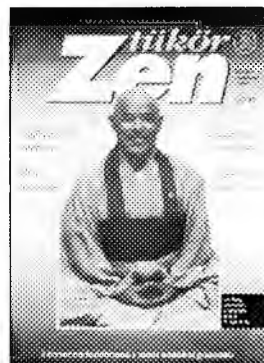
Megjelent: 1994. májusában. Ára: 120 Ft

Zen Tükör magazin 1994/nyári. A tartalomból: A Kvan Um Zen gyakorlásról – A zen öt fajtája – A tudatról szóló tanítás – Áthatom magammal az egész világegyetemet – Kjong Ho zen mester – A Három Királyság kora – A zen tanítványok kézikönyve – A tudat művelésének titkai – Versek – Zen mesék – Konganok – Kjolcse 1994. Lengyelország

Megjelent: 1994. júliusában Ára: 120 Ft

Zen Tükör magazin 1994/ősz. A megvilágosodás nyolcvanégyezer foka – Ingyen adom neked – A gondolat teremtő ereje – A Bódhi-fától Budapestig – Mit válaszolnál? – Minden nap jó nap – Bódhi-dharma – Zen tanítványok kézikönyve – Ki vagy te? Megjelent: 1994. nov.–137 Ft

bódhiszattva (*szanszkrit*) – az, aki elérte a megvilágosodást, de nem kíván megtérni a nirvánába. A világba visszatérve segítségére van másoknak a szellemi szabadság elérésében.

Buddha (*szanszkrit*) – a megvilágosodott, a felébredett. De így említjük Gautama Sziddhárta herceget is, a történelmi Buddhát, Sákjamuni Buddhát, aki elszánt szellemi gyakorlatok után elérte a megvilágosodást, majd felismerését kinyilatkoztatta, és több mint negyven éven át tanította. Ő volt a buddhizmus megalapítója.

Buddha-természet – megvilágosodási képesség. Buddha azt tanította, hogy minden rendelkezik a megvilágosodás képességével.

Csogje rend – a legfontosabb és a legnagyobb rend a koreai buddhizmusban. 1356-ban a Kilenc Hegy Zen Iskoláinak egyesítésekor hozták létre.

Dharma (*szanszkrit*) – a Tan, a Tanítás, az Út. A buddhista tanítások összessége. A tanítások lényege.

dharm (*szanszkrit*) – a dolgok, a világ jelenségei.

dharmadhātu (*szanszkrit*) – a világ jelenségeinek birodalma.

dharmakája (*szanszkrit*) – a három dharm test

dharm tanító – Aki a Zen Kvan Um Iskolájában tíz fogadalmat tett, és így jogosult szertartások, visszavonulások vezetésére és tanítására.

dharm terem – a mindennapi gyakorlatok, a szertartások és az ünnepek színhelye

gatha (*szanszkrit*) – négy soros vers.

hínájána buddhizmus – célja az egyén végső megnyugvása, az ellobbanás elérése. Szerzetesei a világtól elzártnak, kolostorban élnek.

hvalu (*koreai*) – szó szerint: a szó feje. A kongan-meditáció tárgya a koreai zen buddhizmus hagyományában.

inka (*koreai*) – azok a tanítványok kapják meg, akik befejezték kon-

gan gyakorlataikat és a zen mesterek alkalmasnak találták őket a konganokkal való tanításra.

interjú (*koreaiul: dokszan*) – szertartásos, személyes jellegű beszélgetés a dharm mesterrel vagy a zen mesterrel, amelyben a mester konganokkal ellenőrzi és segíti tanítványa gyakorlatát.

kalpa (*szanszkrit*) – világkorszak

karma (*szanszkrit*) – tett, cselekvés, átvitt értelemben sors. A hétköznapi szóhasználatban a tettek ok-okozati függését értik alatta.

KACU! – a zen jellegzetes hasból eredő kiáltása; a megkülönböztető gondolatok elvágására használják.

kis szekér – lásd a hínájána buddhizmusnál.

kongan (*koreai, japánul kóan*) – paradox és irracionális történet, melyet a zen tanítók használnak az interjúk során. A kongan gyakorlatok célja, a megkülönböztető gondolkodás elvágása, hogy így elősegítsék az ember igazi természetének meglátását.

Kvan Szeum Boszal (*koreai; szanszkrit: Avalókitésvara; kínai: Kuan Jin; koreai: Kvan Um; japán: Kanzeon, Kannon; tibeti: Csenrézi*) – a cselekvő együttérés bódhiszattvája

legfőbb szekér – vadzsrajána buddhizmus, vallási gyakorlatában a mantra recitálás, a misztikus kéztartás; a mudra, valamint a meditációt segítő körök: mandalák szerepelnek. Tudati iskola.

mahájána buddhizmus – célja a mások üdvét szolgáló megvilágosodás elérése. A Mahájána a Középut Tanát képviseli.

mani (*szanszkrit*) – drágakő

mantra (*szanszkrit*) – szent szavak, szövegek recitálása, ismételtetése. A tanítványok a meditációs gyakorlatokban a megkülönböztető gondolatok elvágására, a tiszta tudat elérésére használják.

Mára (*szanszkrit*) – a kísértő, a démon, az öt érzék ura.

megvilágosodás – felismerési élmény, a zen gyakorlás célja. Meglátni az ember igazi természetét, elérni a tudat tisztaságát, megszabadulni a kötöttségektől.

Nagy Dháraní (*szanszkrit*) – a tudati erők forrásának mantrája.

nagy szekér – lásd a mahájána buddhizmusnál.

páramitá (*szanszkrit*) – erény

pátriárka – az iskola szellemi vezetője; a Buddhától eredő tudattól tudatig hagyományozódó tanítás képviselője.

pratjéka buddha (*szanszkrit*) – aki saját erejéből éri el a megvilágosodást, de nem segít másoknak a megvilágosodás elérésében.

prádzsnyá (*szanszkrit*) – bölcsesség

sasztra (*szanszkrit*) – Buddha tanítványai által írt szentiratok.

srávaka (*szanszkrit*) – Buddha személyes tanítványai.

Szaha-világ – ahol az érző lények születésnek, halálnak és újjászületésnek vannak kitéve, ahol a buddhák megjelennek.

szamádhi (*szanszkrit*) – elmélyülés

szamszára (*szanszkrit*) – ez a világ, az okok-okozatok világa

szangha (*szanszkrit*) – eredetileg szerzetesek közössége. A Mahájána és a zen iskolákban azok közösségét hívják szanghának, akik együtt gyakorolnak, együtt élnek, egymást segítve próbálják megvalósítani a Tökéletes és Felülmúlhatatlan Felébredettséget.

szunyim (*koreai*) – szerzetes

szútra (*szanszkrit*) – szentirat

tan átadása – a tan tudattól tudatig hagyományozódó átadása, amely Buddhától a máig töretlenül tart. Nem valaminek a tényleges átadása történik, hanem a tan önálló realizációja, megvalósítása, megélése.

tathátagarba (*szanszkrit*) – jelentése megegyezik a Buddha-természettel.

zen (*japán; koreai: szon; kínai: csan; szanszkrit: dhjána*) – elmélyedési, meditációs gyakorlat

Thomas Cleary

Megvilágosodási történetek

A nagy munka

GASZAN MÁR TIZENHAT ÉVESEN vándorolni kezdett. Belépve egy zen kolostorba, kilencven napos nehéz munkával igazán mély tapasztalást élt át. Ezután több mint harminc zen mesternél tanult. Semelyik sem tudott neki újat mondani, így hát visszatért első mesteréhez, Gesszenhez.

Gesszen felismerte az ifjú Gaszan tudását és javasolta neki, hogy hagyja abba a vándorlást. Akkoriban Gaszan maga is azt hitte, hogy tökéletesen elsajátította a zent. Történt, hogy Gaszan időről időre elhaladt Hakuin zen mester iskolája mellett, anélkül, hogy kedve lett volna találkozni a híres mesterrel.

Ám egy nap elgondolkodott:

– A sok mester, e vidéken, semmi újat nem tudott mutatni. Hakuin az egyetlen, akinek módszerét még nem ismerem. – E gondolat sugalmazta Gaszannak a találkozást Hakuinnal. Szándékáról Gesszent is tájékoztatta, ám ő azt kérdezte:

– Miért akarnál összejönni velem?

Gaszan újra azt gondolta, hogy igaza volt, így hát maradt a helyén.

Újabb év telt el, amikor is Gaszan tudomására jutott Hakuin előadása a Kék Szikla Feljegyzések című klasszikus műről, melyet Edóban, a fővárosban tartott.

– Amíg nem látom ezt az öreg tanítót, nem vagyok igaz ember – gondolta.

Gesszen újabb marasztalása ellenére Gaszan elhatározta magát az indulásra, és egyenesen Edóba utazott.

Ott Gaszan felmutatta értését, mire Hakuin ordítani kezdett:

– Melyik félnótás küldött, hogy bemocskolj engem, a koszos leheleteddel! – Majd kitaszította őt.

De Gaszan nem adta föl. A harmadszori kidobása után is szentül hitte, hogy megvilágosodott, és Hakuin szándékosan akadályozza őt.

Az előadássorozat vége felé, egyik este megint elgondolkodott:

– Tény, hogy Hakuin a legnagyobb tanító e földön. Akkor miért utasítana vissza önkényesen embereket? Biztos, oka lehet rá.

Így hát Gaszan bocsánatot kért viselkedéséért, és útmutatást kért a mestertől. Hakuin ezt válaszolta:

– Te zöldfülű! Egész életeden keresztül csak a zen fölét fogod magaddal hurcolni. A folyékony beszéded nem fog erőt adni, mikor eléred élet és halál határát. Ha azt akarod, hogy nyugodt legyen mindennapi életed, meg kell hallanod az egykezes taps hangját.

Később Gaszan így beszélt tanítványaihoz:

– Csaknem húsz évet töltöttem utazással, több mint harminc mesternél jártam. Olyan eszes voltam, hogy senki nem tudott megbirkózni velem. Végül az öreg Hakuinba botlottam, aki háromszor dobott ki, miközben saját képességeimet hasznavehetetlennek találtam. Így hát, a követője lettem. Ebben az időben csak Hakuin volt képes segíteni. Nem a tiszta erényei vagy nagy hírneve miatt. Nem a kitűnő megérzései vagy az ősi koanok mélyreható ismerete által. Sem az érthető magyarázataival vagy követőinek nagy száma okán. Egyedül ő volt a sok zen mester közül, kinek kemény szabályaival szemben zsákutcába jutottam, hogy aztán képes legyek befejezni a Nagy Munkát. Természetesen, ez nem könnyű feladat. Csak négy évig voltam tanítványa, amikor pedig már túl öreg volt az interjúkhoz. Emiatt tettem látogatást Tórei mesternél és érttettem meg a legmagasabb tanításokat. Enélkül sohasem tudtam volna kidolgozni az utolsó részleteket.

Fordította: Forró Dávid

ÉSZAK-AMERIKA

Vezető tanító: Szung Szan zen mester

EGYESÜLT ÁLLAMOK

Providence Zen Center

99 Pound Road
Cumberland, RI 02864,
U.S.A.
Office: (401) 658-1464
Fax: (401) 658-1188
Personal: (401) 658-2499
International Head Temple

KANADA

Nine Mountains Zen Gate Society

#501 1355 King Street West
Toronto, ON M6K 3C8, Canada
Phone: (416) 588-3251

EURÓPA

Vezető tanító: Vu Bong zen mester

CSEHORSZÁG

Prague Zen Center

c/o Pavel Secansky
Plzenska 121
Praha 5
150 00 Czech Republic
Phone: (42) 2-52-42-63

AUSZTRIA

Vienna Zen Center

Josefinengasse 6/Ia
1020 Wien, Austria
Phone: 713-41-00 (9am-4pm)

NÉMETORSZÁG

Zen Zentrum Berlin

Turinerstr. 5
13347 Berlin
Germany
Phone: (49) 30-456-72-75
Fax: (49) 30-892-23-74

LITVÁNIA

Vilnius Zen Center

Rulikiskiu 19
Vilnius, Lithuania
Phone: (370-2) 74-50-03
Fax: (370-2) 22-36-18

LENGYELORSZÁG

Warsaw Zen Center

04-962 Warsaw Falenica
ul. Malowiejska 22/24
Poland
Office: (48) 22-15-05-52
Fax: (48) 22-15-05-52 (after 9pm)
Personal: (48) 22-15-04-00
Head Temple, Eastern Europe

OROSZORSZÁG

Saint Petersburg Zen Center

Primorskaya st. 9-25
Vyborg 188900, Russia
Phone: (7) 812-78-298-72
Fax: (7) 812-78-223-01

SZLOVÁKIA

Bratislava Zen Center

L. Fullu 68/22
841-05 Bratislava, Slovakia
Phone: (42) 7-714-096

SPANYOLORSZÁG

Centro Zen de Palma

c/o San Felio 6
07012 Palma de Mallorca
Spain
Phone: (34) 71-128-981

BELGIUM

Brussels Zen Center

118 Rue des Trois Ponts
1160 Brussels, Belgium
Phone: (32) 2-660-55-21
Fax (32) 2-782-05-59

HOLLANDIA

Netherlands Zen Group

Rondo straat 30
1312 Sk Almere
Netherlands

NORVÉGIA

Oslo Zen Center

Bjerkelundgt. 2
0553 Oslo 5, Norway

JUGOSZLÁVIA

Beograd Zen Center

Radica Petrovica St. 23
Zemun, Yugoslavia

MAGYARORSZÁG

Budapest Zen Center

Árpád u. 8. VI. 156.
1215 Budapest, Hungary
Phone: (36) (1) 276-1309
Fax: (36) (1) 275-1219

SVÁJC

Zurich Zen Center

Bahnhofstr. 21
CH-8703 Erlenbach, Switzerland
Phone: (41) 1-910-7544
Fax: (41) 1-271-6161

UKRAJNA

Kiev Zen Center

Vokzalnaya St. 3/26
256 400 Bielaya Cepkov
(Kiyevskaya Obl.), Ukraine

ÁZSIA

Vezető tanító: De Gak zen mester

KOREA

Seoul International Zen Center

Hwa Gye Sah
487, Suyu-Dong
Tobong-Ku, 132-071
Seoul, Korea
Phone: (82) 2-900-4326
Fax: (82) 2-995-5770

AFRIKA

Vezető tanító: De Gak zen mester

DÉL-AFRIKAI KÖZTÁRSASÁG

The Dharma Centre

Heldervue Homestead, 16
Prunus Street,
Heldervue
Somerset W 7130
South Africa
Phone: (27) 24-551-297
Fax: (27) 24-551-297

DÉL-AMERIKA

BRAZÍLIA

Comunidade Zen de Sao Paulo

Rua Guaraciaba, 416
Sao Paulo SP CEP 03404
Brazil

*Csoportkép
bóemberrel
a Sinvonszá
Nemzetközi
Zen Központ
udvarán.*

